

[Hendriksen.]

at Instituttet skal ledes forretningsmæssigt; jeg tror, at der heri ligger en betydelig Garanti for, at Tabene kun bliver smaa. Helt vil de, som sagt, ikke kunne undgaas ved en Virksomhed af den Karakter, der her er Tale om.

Bestemmelsen i § 3 om, at de af Instituttet ydede Laan stilles til Raadighed i Form af Kasseobligationer, udstedte af Instituttet til Laanenes Beløb, forekommer mig alt for rigoristisk. Instituttet maa have Ret til at udlaane af sin kontante Beholdning, naar det skønnes mere formaalstjenligt. Navnlig vilde det være urimeligt at yde kortfristede Laan i Form af Kasseobligationer. Saadanne Obligationer — det er Laanene i § 6 under B., jeg tænker paa — bør saa vidt muligt altid ydes kontant, baade fordi Instituttets Grundfond, efterhaanden som den gøres flydende, naturligt bør finde Anvendelse paa denne Maade, og fordi det vil blive for dyrt for Laantagerne, hvis man i de Tilfælde, hvor Laanene kun skal ydes paa ganske kort Tid, kun kunde yde dem i Form af Kasseobligationer, da et muligt Kurstab eller andre med Laanenes Omsætning forbundne Omkostninger ikke kunde fordeles over en længere Aar-række.

Paa dette Punkt maa jeg finde en Ændring absolut paakrævet. Og i øvrigt, hvorledes er det Hensigten, at Grundfondens Midler skal anbringes, efterhaanden som de gøres flydende, hvis Meningen ikke er at benytte disse Midler til nye Fiskerilaan? Derom indeholder Lovforslaget intet, og i Bemærkningerne til Lovforslaget omtales dette Forhold nok, men ikke saa klart som jeg kunde ønske. Der staar nemlig følgende:

„Selve Grundfondens Obligationer og de paa disse indgaaende Afdrag skal ifølge Lovforslaget ikke inddrages i Driften, men holdes for sig selv som Instituttets af Staten indskudte Grundfond, der stadig tilhører Staten.“

Men hvad vil det sige, at Grundfondens Midler skal holdes for sig selv? De maa dog fornøftigvis anbringes paa en eller anden Maade, og det rimeligste vilde være, synes det mig, at anvende dem til nye Udlaan. Er dette Hensigten, eller hvorledes ser den højtærede Minister paa dette Spørgsmaal? Hvorledes mener den højtærede Minister, at disse betydelige Midler bør anbringes? Visse Direktiver i saa Henseende bør en kommende Lov dog sikkert indeholde.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der førte Ordet paa Socialdemo-

kratiets Vegne, at Grundfonden ingen Rolle spillede for Bankens Virksomhed, men jeg forstaar ikke, hvorledes denne Udtalelse skal opfattes. Grundfonden maa dog spille en Rolle for Bankens Virksomhed, og det maa dog være Meningen, at denne Grundfond, der udgør 7 Mill. Kr., som ganske vist er bundet i Øjeblikket, men som efterhaanden bliver flydende, finder Anvendelse indenfor Bankens eller Kreditinstituttets Omraade. Men er dette ikke Hensigten, maa man da i hvert Fald bestemme, paa hvilken Maade disse 7 Mill. Kr. efterhaanden skal anbringes, og herom indeholdes der intet, hverken i Lovforslagets Bestemmelser eller i de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget.

Om vi skal blive staaende ved Tallet 20 Mill. Kr. som Maksimum for Kasseobligationer i Omløb, eller om vi maaske skal begynde med et noget mindre Beløb, kan vi vel nærmere overveje i Udvalget. Statens selvstændige Udlaansvirksomhed paa dette Omraade, der jo hvert Aar har krævet betydelige Beløb, skal ophøre, naar dette Forslag vedtages, og det er derfor nødvendigt, at der fastslaas et talstærkt Beløb som Maksimum; men om det netop behøver at være 20 Mill. Kr., kan man, som sagt, nærmere overveje. I øvrigt synes jeg, at det i Betragtning af, at Maksimum for Udlaanene er fastsat til 20 Mill. Kr., skulde være unødvendigt at udstede Kasseobligationer for et saa stort Beløb, idet Instituttet jo raader over den tidligere omtalte Grundfond paa 7 Mill. Kr.; men naturligvis gælder dette Synspunkt kun, hvis det er Hensigten at benytte Grundfondens Kapital til Udlaan, og herom ved jeg intet, før den højtærede Minister har udtalt sig om dette Spørgsmaal.

Hvad nu Udlaansreglerne angaar, har jeg ingen særlige Bemærkninger at fremføre vedrørende Afsnit A. udover, at det vist bliver nødvendigt at underkaste Spørgsmaalet om en noget længere Afdragsfrist end den under A. nævnte en nærmere Overvejelse; jeg tror, det kan blive nødvendigt i visse Tilfælde at indgaa paa lempeligere Afdragsvilkaar end de der nævnte 10—12 Aar, og de ærede Medlemmer Hr. Hans Nielsen og Hr. Vanggaard var jo inde paa lignende Betragtninger. Hvad Afsnit B. angaar har jeg berørt et enkelt Punkt, nemlig Udlaansformerne for kortfristede Laan. Yderligere skal jeg vedrørende disse B-Laan sige, at det ikke mindst bliver under disse Former, der knæsætter nye Principper for Statens Udlaansvirksomhed, det erkender jeg, at Hjælpen til Fiskerierhver-